

Grünfeld Erzsébet És Pap Vera

Ez Böske Grünfeld [a felnőtt nő] és anyám, született Klein Vera [a gyerekek]. Itt már egy kicsit nagyobb az anyám. Valamikor az első világháború kitörése körül lehetett vagy előtte. Gyanítom, hogy a fénykép Böskéék házánál, az udvaron készült. Ott volt a családi ház, ahol ők laktak. Böske egy harmadik nagy-nagynéni gyereke volt, nagyanyám legnagyobbik nővérének a lánya. Az apja cipész volt, az anyjának nem volt foglalkozása. Ő tisztviselő lett. A férje, Béla bácsi, elektrotechnikus volt egy temesvári gyárban, részt vett az első világháborúban, tőle hallottam először a Doberdó nevet. Zsidó volt a férj is. Ők voltak Grünfeldék: Böske néni, a férje, a lánya és fia. Ennek a Böskének az anyja, tehát nagyanyám idősebbik nővére is ott lakott. Egy-egy szobája volt mindenkinek. Nagyanyám is ott lakott, abban a házban, egészen a nyugdíjazásáig, 1952-ig, amikor 66 éves korában ide költözött, Kolozsvárra. Anyám valószínűleg elég gyakran járt Böskéékhez. Aztán én is nagyon gyakran [mentem oda], mert 1945 után, amikor már visszatértünk Temesvárról [ahova a deportálás elől menekült a család] Kolozsvárra, minden vakációnkat ott töltöttük az öcsémmel. Temesvár gyárváros negyedében van ez. Anyám 1909-ben született. Azt hiszem, néhány hónapos volt, amikor az apja meghalt. Nagyanyám és anyám tulajdonképpen

Pesten éltek azután, egészen az 1920-as évek derekáig. Pesten a nagyanyám testvérének, Friedmann Rózsi néni férjének a gyárában dolgozott a nagyanyám jó sokáig. Ezalatt anyám Pesten egy híres táncművésznő, Szentpál Olga iskolájában tanult [koreográfiát], s onnan aztán Würzburgba, Németországba került, ahol végzett. És csak utána mentek vissza Temesvárra. A nagyanyámnak külön lakása volt; tisztviselő volt. Azt hiszem, az első években anyám Lugoson nyitott iskolát [tánciskolát] és aztán Temesváron. [Lugos (1920-1940) - Város Romániában Temesvártól dél-keletre, a Temes folyó két partján, Szörény vármegye székhelye. Mint vármegyeszékhely fontos gazdasági, kereskedelmi és oktatási központ. Több gazdasági, kulturális és oktatási intézménye van, és számos egyesület, szervezet székhelye. A két világháború között itt szerkesztették a 'Magyar Kisebbség' című nemzetpolitikai szemlét. Lakossága 1920-ban 20 ezer főt tesz ki (7600 román, 4200 magyar, 5900 német és 1700 zsidó). -- A szerk.]